Р Е Ш Е Н И Е
№ 45361

гр. София, 18.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 2 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8029** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е образувано по жалба на Д. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к „Сухата река “ бл.100 ет.1 ап.3 чрез адв. И. Ю. от САК срещу Заповед за налагане на ПАМ № GPAM -1336135/14.06.2026 ,издадена от И. В. Н. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР ,с която на основание чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на собственото му МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6м.
В жалбата се поддържа становище за нищожност на оспорената заповед, поради пълна липса на фактически и правни основания за издаването й. Твърди се в жалбата и незаконосъобразност на същата ,с оглед липсата на индивидуализация по времена твърдяното нарушение , така и по съдържание ,с което в разрез с принципа на съразмерност по чл.6 от АПК се засягат основни права на жалбоподателя. Иска се обявяването на Заповед за налагане на ПАМ № GPAM -1336135/14.06.2026 ,издадена от И. В. Н. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР за нищожна респ.незаконосъобразна и присъждане на разноски.
В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Ю. ,който поддържа жалбата и излага съображения за нейната основателност.Представя списък на сторените по делото разноски от жалбоподателя и моли същите да бъдат присъдени в негова полза при уважаване на жалбата.
Ответника И. В. Н. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР . Представени са писмени бележки от 20.10.2026г ,в които се развиват доводи за законосъобразност на оспорената заповед за налагане на ПАМ.
Софийска градска прокуратура също не е заявила становище по същество на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:
При извършена проверка на 14.06.2026г от органите на отдел ПП при СДВР в [населено място] около 18.20ч по [улица]с посока на движение [улица]към [улица]пред № 2А А, жалбоподателят Б. управлява собствения си лек автомобил Фолсваген голф с рег. [рег.номер на МПС] ,с концентрация на алкохол в кръвта 1,23 промила , установено с техническо средство за употребата на алкохол – Алкотест Дрегер 7510 с инвентарен № 0149 . Бил издаден АУАН с бланков № 4175569 от 14.06.2026г ,който е взет предвид при издаване на настоящата ЗППАМ № GPAM -1336135/14.06.2026 . По делото е наличен протокол за химическа изследване № 386/15.06.2026г ,видно от който при взета кръвна проба от Д. Б. Б. на 15.06.2026г е установено наличието на етилов алкохол в количество-1,11промила.
Със Заповеди за компетентност на органа, находящи се от л.25-28 от делото се установява ,че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за налагането ѝ.
Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосноват незаконосъобразност на същата, още по-малко за нищожност на заповедта за налагане на ПАМ .
В действащото българско законодателство не съществува легална дефиниция на понятието „нищожност“ на административния акт, нито изрично разписани специфични основания за нея. Правната теория и трайната съдебна практика на ВАС и административните съдилища непротиворечиво приемат, че основанията за нищожност се извеждат от петте форми на незаконосъобразност по чл.146 от АПК, но само тогава, когато допуснатият порок е от изключително тежка степен и прави оставането на акта в правния мир правно нетърпимо (в този см. Р..№ 9404/ 10.10.2023 г. по адм. д. № 2002/2023 на ВАС; Р..№ 11092/ 14.11.2023 г. по адм. д. № 3001/2023 на ВАС/. Нищожен е само онзи акт, който изначално не е годен да породи правни последици, поради липса на компетентност, пълна липса на форма или волеизявление, абсолютна липса на правно основание или невъзможност да бъде издаден от който и да е орган в държавата.
В случая нито един от тези критерии не е налице. Твърдението за изначална липса на фактически и правни основания за издаването ,освен че е неоснователно ,то същото е предпоставка за унищожаемост на акта , а не за неговата нищожност.
Безспорно , на жалбоподателя е била осигурена възможността да бъде доказано наличието на алкохол в кръвта с кръвен тест ,при който ведно от протокол за химическа изследване № 386/15.06.2026г /стр.19 от делото / , видно от който при взета кръвна проба от Д. Б. на 15.06.2026г е установено наличието на етилов алкохол в количество-1.11промила.
Законодателя е предвидил в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, буква „Б“ от ЗДвП, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната

мярка. Фактическата обстановка е безспорно установена ,а именно : на 14.06.2026г от органите на отдел ПП при СДВР в [населено място] около 18.20ч по [улица]с посока на движение [улица]към [улица]пред № 2А А, жалбоподателят Б. управлява собствения си лек автомобил Фолсваген голф с рег. [рег.номер на МПС] ,с концентрация на алкохол в кръвта 1,23 промила , установено с техническо средство за употребата на алкохол – Алкотест Дрегер 7510 с инвентарен № 0149 . Възражението ,че в ЗПАМ не била посочена датата на установяване на нарушението е неоснователно ,доколкото административно наказващи орган е издал заповедта при условията на обвързана компетентност ,с оглед стартиралото административно –наказателно производство с издаването на № 4175569 от 14.06.2026г,където е посочена датата на извършване на проверката и часа. Закона допуска мотивите на адм.акт да бъдат посочени и в друг документ , стига същия да е посочен в оспорения акт. В. на установеното вещо безспорно е алкохол , доказан включително и с кръвен тест ,поради което възражението и в тази насока е неоснователно.

При това положение ,съдът намира, че са налице предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП и заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.
Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на водача и останалите участници в движението. В рамките на оперативната си самостоятелност издателят на заповедта е определил срока на ПАМ съобразно предвидените в закона срокове. Предвид необходимостта от засилено противодействие на управлението на МПС след употреба на алкохол, съдът намира срокът в конкретния случай за оправдан, законосъобразен, правилен и съответен на обществената опасност на деянието и на дееца.
Предвид изложеното дотук, жалбата на Д. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к „Сухата река “ бл.100 ет.1 ап.3 чрез адв. И. Ю. от САК срещу Заповед за налагане на ПАМ № GPAM -1336135/14.06.2026 ,издадена от И. В. Н. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР ,с която на основание чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на собственото му МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6м. е неоснователна и следва да се отхвърли .
При този изход от процеса и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение от ответника ,съдът счита че в полза на СДВР, в чиято структура се намира органа издал процесната ПАМ следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 511.29 евро
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата Д. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к „Сухата река “ бл.100 ет.1 ап.3 чрез адв. И. Ю. от САК срещу Заповед за налагане на ПАМ № GPAM -1336135/14.06.2026 ,издадена от И. В. Н. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР ,с която на основание чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на собственото му МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6м. като неоснователна
ОСЪЖДА Д. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к „Сухата река “ бл.100 ет.1 ап.3 да заплати на СДВР 511.29 евро,представляваща юрисконсулско възнаграждение
На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението е окончателно.

СЪДИЯ: